

כב' השופט
רמי בז'ה

“כּן נדרש להוכיח גם קיומו של קשר סיבתי בין הניצול של העשוק ע"י העושק, לבין ההתקשרות בהסכם ביניהם. דהיינו: יש להוכיח שההתקשרות בהסכם לא הייתה מתרחשת אלמלא ניצול המצוקה, החולשה או חוסר הניסיון של העשוק בידי העושק.”

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

לפני כבוד השופט רמי בז'ה

תובע

ש' י' ז'
ע"י ב"כ עו"ד ירון גרוס

נגד

נתבעת

נ' ס'
ע"י ב"כ עו"ד רפי שדמי

פסק דין

1 בפני תובענה שהגיש התובע, במסגרתה עתר להורות על ביטולו של הסכם שנחתם בין הצדדים ביום
2 16.05.2024 ואשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 04.06.2024 (להלן: "ההסכם").

תמצית העובדות

3
4 1. הצדדים ניהלו מערכת יחסים זוגית.

5 2. שני הצדדים הינם גרושים. התובע הינו אב לילדים בגירים מנישואיו הקודמים.

6 3. עוד טרם היכרותם של הצדדים הייתה בבעלות התובע דירת מגורים ברח' --- ב--- (להלן:
7 "הדירה" ו/או "דירת המגורים").

8 4. ביום 16.05.2024 חתמו הצדדים במשרדו של עו"ד ג.מ על הסכם אשר הוכתר בכותרת "הסכם
9 ממון" אשר נערך על ידו (להלן: "עורך הדין").

10 בפרק "כוונת הצדדים ורוח ההסכם", בסעי' 6-3 בעמ' 2 להסכם, צוין כלהלן:

11 " 3. כוונת הצדדים היא כי במקרה של פירוד בין הצדדים מחצית

12 מזכויות הדירה של צד א' יהיו שייכות לאישה בלבד וכן

13 המשכנתא הרובצת על הדירה ישולמו רק ממחצית חלקו של צד

14 א', כלומר האשה תקבל מחצית משווי הדירה ללא קיזוז

המשכנתא. יתרת המשכנתא תקוזז אך ורק מחלקו של צד א'.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 4. צד א' לא ישעבד את הדירה בשום מקרה ובאם יעשה כן השיעבוד
2 יקוזז מחלקו בלבד, לצורך כך תירשם ה"א לטובת האשה בגין
3 הסכם זה.
- 4 5. ככול שצד א' ירכוש נכסי מקרקעין ו/או מיטלטלין ו/או כל נכס
5 אחר, במקרה של פירוד בין הצדדים מחצית מהנכסים יעברו
6 לרשות האשה ולצד א' לא יהיו כל טענות או תביעות בעניין
7 זה.
- 8 6. ככול שצד א' יצבור חובות מכל מן וסוג שהוא בכל עניין הרי
9 שאלו חובותיו בלבד ולא יחולו בשום אופן על האישה.
- 10 בסעי' 13, בפרק "פירוד בין הצדדים" בעמ' 3 להסכם, נקבע כלהלן:
- 11 " היה והצדדים או צד אחד יחליט להפסיק את הקשר והם יהיו
12 בפירוד בתקופה של 3 חודשים, אזי במקרה זה תועבר מחצית
13 הדירה ע"ש האישה ו/או שהאישה תקבל את שווי מחצית הדירה
14 בהתאם לחו"ד שמאי ללא המשכנתא, יובהר כי המשכנתא
15 תקוזז רק מחלקו של צד א'. וכן יתר הדברים כפי המפורט
16 בהסכם זה. " (ההדגשה במקור-ר.ב).
- 17 5. ביום 20.05.2024 הגישו הצדדים בקשה לאישור ההסכם לבית המשפט לענייני משפחה בטבריה
18 (תה"ס 24-05-46995). בהחלטה מיום 23.05.2024 הורתה כב' השופטת ריקנטי-רוסהר על העברת
19 התיק לבית המשפט לענייני משפחה במחוז דרום, וזאת בעקבות הודעת הצדדים לפיה מקום
20 מגוריהם המשותף הינו ב---.
21 לאחר העברת התיק למחוז דרום, הבקשה לאישור ההסכם הועברה לטיפול.
- 22 6. בהחלטה מיום 28.05.2024 נקבע מועד לצורך אישור ההסכם בפני ליום 04.06.2024.
- 23 7. שני הצדדים התייצבו במועד הנ"ל, כשהם אינם מיוצגים, ועתרו לאשר את ההסכם וליתן לו
24 תוקף של פסק דין.
25 כעולה מפרטיכל הדיון, התובע טען בפתח הדיון כלהלן:
- 26 " היתרה לסילוק המשכנתא כ- 450,000 ₪ שווי הדירה כ- 1.4 מיליון ₪.
27 אני בטוח בה אני מאמין שברגע שגבר יש לו אפשרות גם אישה צריכה
28 להיות בשותפות, זהו, והברכה צריכה לבוא מהאישה לא מהגבר.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 אני מבין שבמקרה שנפרד היא תהא זכאית למחצית הדירה כפי שקבוע
2 בסעיף 3 להסכם ואני עושה את זה בלב שלם. "
- 3 לאחר דברים אלה, נרשם מפיהם של הצדדים כלהלן:
- 4 " נבקש הפסקה של 10 דקות על מנת להשיב אם אנו מעוניינים באישורו
5 של ההסכם שהוגש כפי שהוא. "
- 6 כעולה מההחלטה שניתנה בסמוך לאחר מכן, בית המשפט אפשר לצדדים הפסקה כמבוקש.
7 לאחר חידוש הדיון בתום ההפסקה כנ"ל, התובע הצהיר לפרטיכל כלהלן:
- 8 " לגבי כל ההסכם, אני מקבל על עצמי את הכל, רק לגבי מה שהוא כתב
9 בכתב יד התוספת הראשונית, זה משהו שאני לא... זה כתב היד של
10 עורך הדין. אני לא מקבל מה שהוא כתב בכתב יד. "
- 11 ובהמשך הצהיר התובע לפרטיכל כלהלן:
- 12 " ההסכם ברור לי ואני חתמתי עליו בהסכמה מלאה ותוך הבנת
13 משמעותו ותוצאותיו.
14 אני יותר ממאמין שהיא תהיה איתי לאורך כל הדרך ואני מבין שיש
15 לה זכות להחליט שהיא לא איתי יותר ומגיעות לה כל הזכויות מכוח
16 ההסכם. "
- 17 בפסק הדין שניתן בסיום הדיון הנ"ל, ההסכם אושר וניתן לו תוקף של פסק דין (להלן: "פסק
18 הדין").
- 19 8. ביום 15.07.2024 הגיש התובע בקשה לישוב סכסוך (י"ס 37741-07-24). תיק זה נסגר בהתאם
20 להחלטה מיום 27.10.2024.
- 21 9. התובענה לביטול ההסכם, נשוא פסק דין זה, הוגשה ע"י התובע ביום 17.09.2024.
- 22 10. ביום 12.02.2026 התקיים בפני דיון ההוכחות בתובענה במהלכו נחקרו הצדדים והעדים מטעמם.
23 כן נשמעו במועד זה סיכומיהם של הצדדים- ומכאן פסק דין זה.
- 24 עיקר טענות התובע

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

11. התובע הינו גרוש ואב לילדים, והוא סובל מגלאוקומה כרונית וכן מקשיי תפקוד ומפחדים והוא מטופל תרופתית.
12. הצדדים הכירו לפני מספר שנים וניהלו קשר שהתפרש על פני מספר שנים עם הפגות ארוכות, ואשר לא כלל מגורים משותפים.
13. כבר בראשית הקשר בין הצדדים, הנתבעת דרשה שהתובע יעביר לה כספים נוכח חובות שצברה, והתובע נעתר לבקשתה ובנוסף נשא בהוצאותיה.
14. על אף שהצדדים לא התגוררו יחדיו, הנתבעת ניסתה לנכס לעצמה רכוש השייך לתובע, לרבות גייפ שהתובע רכש לעצמו ונרשם על שמה. כחודש לאחר רכישת הרכב הצדדים נפרדו והנתבעת נסעה לדובאי. בתקופה זו הנתבעת ניהלה קשרים עם גברים אחרים, וחידשה את קשריה עם התובע מעת לעת במטרה לנצלו תוך שהיא מנצלת את טוב ליבו, רצונו בחברה, מצוקתו הנפשית ומגבלותיו הפיזיות, ויצרה תלות של התובע בה.
15. בשלהי שנת 2023 הצדדים חידשו את הקשר ביניהם. במהלך חודש מרץ 2024 הנתבעת החלה לדרוש חלק בדירתו של התובע, ניצלה את מצוקתו של התובע, הציגה בפניו מצג שווא כוזב לפיו היא הרה ונושאת ברחמה את ילדו, ואיימה עליו שבאם התובע לא יעשה כרצונה היא תיפרד ממנו ותבצע הפלה. בסעי' 22 לתצהירו טען התובע שהנתבעת השתמשה "לעתים קרובות" באיום של הפסקת היריון, תוך שהיא יודעת שהוא חשש מכך וניצלה זאת לטובתה.
- בשל מצבו הגופני והנפשי ונוכח רצונו הגדול בילד והחשש לאבד אותו, התובע לא יכול היה לעמוד על זכויותיו.
19. התובע הובא לעיר הולדתה של הנתבעת ב---, שם היא הפעילה עליו לחצים ומניפולציות במטרה להעביר את הדירה ע"ש שניהם. לצורך כך פנתה הנתבעת לעורך דין מטעמה על מנת שינסח הסכם- הוא ההסכם אשר בסופו של דבר אושר ע"י בית המשפט. הליך אישור ההסכם היה תקין, ובית המשפט לא ידע שמוליכים אותו שולל.
16. ההסכם הוכתב כולו ע"י הנתבעת והינו הסכם עושק דרקוני הכולל פרטים שקריים, כגון דבר היותם של הצדדים ידועים בציבור במשך 5 שנים וניהול משק בית משותף. עורך הדין ייצג את הנתבעת בלבד, התובע לא היה מיוצג, והוא הובל כשה לטבח. חתימת התובע על ההסכם נעשתה בשל הטעייתו ע"י הנתבעת, טעות, עושק ומרמה. הנתבעת ניצלה את חוסר ניסיונו של התובע וכן את מצבו, חולשתו ומצוקתו הנפשית והפיזית, ואת העובדה שהוא האמין שהנתבעת נושאת ברחמה את ילדו. הנתבעת החתימה את התובע על הסכם חד צדדי שתנאיו גרועים, בזמן שהצדדים כלל לא ניהלו משק בית משותף ולא שררה ביניהם אהבה הדדית. הנתבעת הונתה את

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 התובע במהלך שתוכנן על ידה, והכל במטרה לחמוס מחצית מדירתו בערכי נטו, שכן עפ"י
2 הוראות ההסכם החובות לרבות המשכנתא הרובצת על הדירה אינם מעניינה.
- 3 17. זמן קצר לאחר אישור ההסכם, הנתבעת נפרדה מהתובע באופן חד צדדי תוך שהיא מעלילה עליו
4 שתקף אותה כביכול, ויחסה כלפיו היה מכפיר.
- 5 18. נוכח כל האמור עתר התובע להורות על ביטול ההסכם ופסק הדין, ועל חיוב הנתבעת בתשלום
6 הוצאות ושכ"ט עו"ד.

עיקר טענות הנתבעת

- 7
- 8 19. הצדדים מכירים זה את זה מזה כ-8 שנים. התובע חיזר אחר הנתבעת, קיים עמה משק בית
9 משותף, וחרף פרידות שחוו, הצדדים חידשו את יחסיהם וחיו יחדיו כבעל ואישה.
- 10 20. התובע רכש את הרכב הנזכר בתביעה מלכתחילה עבורה ועל שמה של הנתבעת.
- 11 21. אין שחר לתיאורים שפורטו בכתב התביעה בכל הקשור לניצולו של התובע כביכול ע"י הנתבעת.
12 התובע הינו גרוש כבן 48 ואב לשתי בנות בגירות המנהל עסק עצמאי, ותיאורו את עצמו כחסר
13 ישע ואסקופה נדרסת חוטא לאמת. לא ידוע לנתבעת שהתובע סובל מבעיות נפשיות כלשהן, וגם
14 טענות אלה אינן אמת.
- 15 22. הנתבעת אכן הרתה לתובע, והפסקת ההיריון נבעה מבעיותיה הרפואיות. עניין ההיריון אינו נוגע
16 להסכם שנחתם והוא לא עמד בבסיסו, ובכל מקרה אין שחר לטענות בדבר איום בהפלה כביכול.
- 17 23. טענותיו של התובע באשר לפגמים שנפלו בהליך עריכת ההסכם, כתיבתו, חתימתו ואישורו ע"י
18 בית המשפט הינן שקריות. התובע היה שותף לגיבוש ההסכם ולניסוחו, חתימתו עליו נעשתה
19 בנפש חפצה תוך שהוא הבין היטב את ההסכם ואת תוצאותיו וחפץ בכך, והוא אף הצהיר בבית
20 המשפט ואף מחוצה לו כי הוא מבין את ההסכם משמעותו ותוצאותיו, והוא שעודד את עריכתו
21 וחתימתו של ההסכם.
- 22 24. הליך אישור ההסכם בבית המשפט נעשה באופן תקין זהיר ומוקפד כעולה מפרטיכל הדיון מיום
23 04.06.2024, וכלל אף התערבות לא שגרתית בתוכנו.
- 24 25. התובע אינו טוען לפגמים בהליך אישור ההסכם, אלא לפגמים בכריתתו. בניגוד לנטען, התובע
25 היה מיוצג בהליך עריכת ההסכם ע"י עורך הדין. לא הופעל עליו כל לחץ חיצוני, לא היה כל ניצול
26 ו/או אלימות פיזית או מילולית. התובע חפץ להקים משק בית משותף עם הנתבעת, התנהגותו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 ומעשיו מוכיחים זאת, וההתקשרות בהסכם נעשתה בנפש חפצה ותוך גמירות דעת, וללא
2 שהופעלו עליו כל לחץ או השפעה בלתי הוגנת- וכך גם הצהיר התובע בפני בית המשפט במעמד
3 אישור ההסכם.
- 4 26. בית המשפט יצא מגדרו על מנת לוודא שההסכם אכן מבטא את רצון הצדדים, ואף ערך הפסקה
5 במהלך דיון אישור ההסכם שהתקיים בפניו, ערך שינויים בגוף ההסכם לאחריה, וכל אלה בצירוף
6 טענות הצדדים במהלך דיון זה, מוכיחים שהתובע הבין היטב את ההסכם משמעותו ותוצאותיו,
7 ולא קמה כל עילה לביטולו.
- 8 כתב התביעה אינו מגלה כל עילה המצדיקה ביטול ההסכם, ואין בטענותיו הכלליות של התובע
9 כדי לבטל את המעשה השיפוטי ואישורו של ההסכם שנכרת ע"י הצדדים.
- 10 27. נוכח כל האמור הנתבעת עתרה להורות על דחיית התביעה ועל חיוב התובע בתשלום הוצאות
11 ושכ"ט עו"ד.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

- 14 28. ההסכם נשוא התובענה שבפני איננו הסכם ממון כהגדרתו בסעיף 1 לחוק יחסי ממון בין בני זוג,
15 תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"), שעה שאין חולק שהצדדים כלל אינם נשואים זל"ז,
16 וממילא הוראות חוק יחסי ממון אינן חלות עליהן.
- 17 בפסק הדין מיום 04.06.2024 צוין בשגגה שההסכם אושר הן מכוח הוראת חוק בית המשפט
18 לענייני משפחה, תשנ"ה-1995, והן מכוח חוק יחסי ממון. ברם, שעה שאין חולק שהצדדים לא
19 נישאו זל"ז אזי ממילא חוק יחסי ממון אינו חל עליהם, ועל כן גם לא ניתן היה לאשר ההסכם
20 שנכרת ביניהם מכח הוראות חוק יחסי ממון אלא בהתאם להוראת סעי' 3 (ג) לחוק בית המשפט
21 לענייני משפחה, תשנ"ה-1995, בלבד.
- 22 29. בתקנה 43(א) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020, נקבע כי בבואו של
23 בית המשפט לאשר הסכם עפ"י סעיף 3 (ג) הנ"ל לחוק, עליו להסביר לצדדים את משמעות הוראות
24 ההסכם ולברר שהם מבינים את הוראות ההסכם ואת תוצאותיו וכי הוא נערך בהסכמה חופשית.
- 25 30. הסכם אשר הובא לאישור בית המשפט על מנת שיינתן לו תוקף של פסק דין, כולל שני רבדים
26 שונים:
27 **הרובד ההסכמי**- הרכיב החוזי, ההסכם שנכרת בין הצדדים.
28 **הרובד "השיפוטי"**- רכיב האישור ומתן תוקף של פסק דין להסכם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 ; (וראו לעניין זה: ע"א 3960/05 עו"ד נפתלי נשר נ' שיבלי ראיץ בן פאיז [פורסם בנבו] (26.12.05);
2 רע"א 4976/00 בית הפסנתר נ' דליה מור ואח', פ"ד נו(1), (577)).
- 3 31. דין הוא שהסכם שכזה אשר קיבל תוקף של פסק דין אינו חסין- באופן מוחלט- מפני ביטולו, ואין
4 בעובדה שאושר ע"י בית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין כדי למנוע מאחד הצדדים להסכם
5 לטעון לאחר אישורו לקיומו של פגם מהותי בעת כריתתו בהתאם לאחת העילות המנויות בחוק
6 החוזים (חלק כללי), התשלי"ג-1973 (וראו לעניין זה: בע"מ (ת"א) 1277/07 פלונית נ' פלוני
7 [פורסם בנבו] (18.8.2009)).
- 8 יחד עם זאת, צד המבקש לבטל הסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין בשל פגמים בכריתתו
9 נדרש לעמוד בנטל ראיה כבד במיוחד, ועליו הנטל להוכיח את התקיימות העילות החוזיות
10 לביטול ההסכם (ראו: ע"א 2495/99 הדס בן לולו נ' אטראש, פ"ד נא (1) 577), וכן עליו הנטל
11 להוכיח את הקשר הסיבתי בין עצם הטעות לבין עשיית ההסכם, ועליו להוכיח שאכן במעמד
12 אישור ההסכם הוא נתן את הסכמתו אך רק כתוצאה מניצול חולשה כלשהי שנעלמה מעיניו
13 של בית המשפט, או קיומם של פגמים אחרים שנעלמו בעת כריתתו. (ראו: ע"א 1581/92
14 אברהם אבי ולנטיין נ' דורית ולנטיין, מט(3) 441 (1995)).
- 15 על בית המשפט לנהוג משנה זהירות בעניין תובענות לביטולו של הסכם שקיבל תוקף של פסק
16 דין, ועליו להשתכנע בקיומם של טעמים כבדי משקל שיהא בהם להצדיק את ביטולו של הסכם
17 כנ"ל במקרים המתאימים (וראו לעניין זה ע"א 11750/05 יעל שמר נגד בנק הפועלים (פורסם
18 בנבו 15.11.2007)).
- 19 32. בפסק דינו של בית משפט העליון בר"ע 359/85 טרזה (קורפלש) קוד נ' ברוך קוד, לט(3) 421
20 (1985), הביעה כב' השופטת בן פורת עמדה ולפיה ספק באם לאחר אישור הסכם ע"י בית המשפט
21 יוכל אחד הצדדים להתכחש להצהרותיו בפני בית המשפט במעמד אישור ההסכם, וכלהלך:
22 " ספק בליבי, אם לאחר קבלת אישור להסכם ממון בין בני זוג,
23 במעמד של שופט (בלי שעברו על פגם בהליך האישור) יכול
24 בן זוג להישמע בטענה, שכרת את ההסכם בניגוד להצהרתו,
25 מרצונו הטוב והחופשי. ואם נגרוס אחרת, תתרוקן לכאורה
26 מתוכנה, הדרישה לאישור כזה, הבא לפי עצם טיבו וטבעו,
27 להבטיח שבני הזוג יבינו היטב, את תוכן ההסכם ויסיכמו לו
28 מרצון".
- 29 33. בפועל, רק במקרים נדירים וחריגים ביותר נעתרו בתי המשפט למשפחה לתביעות לביטול
30 הסכמים אשר אושרו ע"י בית המשפט וקיבלו תוקף של פסק דין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

מנ הכלל אל הפרט

1
2 34. התובע לא העלה כל טענה הנוגעת לרובד השיפוטי הכרוך אחר הליך אישור ההסכם בפני (טענות
3 אשר ממילא מקומן להתברר במסגרת הליך ערעורי ולא בגדרי תובענה ולביטול ההסכם), ואף
4 אישר מפורשות בסעיף 45 לכתב התביעה שלא נפל כל פגם בהליך השיפוטי.
5 טענותיו של התובע הופנו כנגד הרובד ההסכמי בלבד, ולפיהן נפלו פגמים שונים בכריתת ההסכם
6 ובהתנהלות הנתבעת, אשר לטעמו יש בהם להצדיק היעדרות לתביעתו לביטול ההסכם.
7 בפרק "הסעד המבוקש" בכתב התביעה פורט עילות הביטול הבאות: טעות, הטעיה ותרמית, וכן
8 עושק.
9 להלן אדון בהרחבה בטענות התובע בכל הנוגע לביטול ההסכם.

10 35. כבר עתה יובהר שלא מצאתי שעלה בידי התובע לעמוד בנטל ההוכחה הכבד המוטל עליו
11 להוכיח טענותיו בדבר פגמים נטענים בהליך כריתת ההסכם, לא נוכחתי שעלה בידי להוכיח
12 את הקשר הסיבתי בין עצם הטעות הנטענת לבין עשיית ההסכם, לא מצאתי שהתובע הוכיח
13 שהוא נתן את הסכמתו להסכם ותנאיו אך רק כתוצאה מניצול חולשה כלשהי שנעלמה מעיני
14 בית המשפט כמו גם להוכיח קיומם של פגמים אחרים שנעלמו בעת כריתתו, ולא הוכחו ולא
15 הוצגו כל טעמים "כבדי משקל", כדרישת הפסיקה, שיהא בהם כדי להביא לביטולו של
16 ההסכם במקרה שבפני.

הטענה לפיה הנתבעת הטעתה את התובע

17 36. טענתו העיקרית של התובע בהקשר זה הינה שהנתבעת הטעתה אותו וגרמה לו לחתום על
18 ההסכם, בכך שהציגה בפניו מצג שווא לפיו היא הרתה כתוצאה מהקשר ביניהם.
19 37. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קובע כהאי לישנא:

20
21 " מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו
22 הצד השני, או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה,
23 "הטעיה" לרבות אי גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי הנוהג
24 או לפי הנסיבות, היה על הצד השני לגלותן"

25 38. כפי שיפורט להלן, אין בידי לקבל את טענת התובע לפיה הוא התקשר בהסכם עם הנתבעת רק
26 בשל מצג שווא בדבר הריונה והטעייתו בידי הנתבעת. לא מצאתי שעלה בידי התובע להוכיח
27 טענות אלה, ובכלל נסיבות העניין מצאתי להעדיף את גרסתה של הנתבעת לנסיבות החתימה על
28 ההסכם, על פני טענות וגרסת התובע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

39. מצאתי שגרסתו של התובע בעניין זה הייתה עמומה תלושה ומלאת פרכות וסתירות, וחסרה פרטים נדרשים ומהותיים (כגון תאריכים ומועדים על ציר הזמן). טענות התובע לא נתמכו בראיות מספקות, לרבות הודעות שהוחלפו בין הצדדים בזמן אמת, והראיות שצורפו וכן העדויות שנשמעו היה בהן לתמוך דווקא בגרסת הנתבעת. בנוסף, נוכחתי שגרסת התובע בהקשר זה הייתה "גרסה מתפתחת" – עניין שהיה בו כדי להשליך על מהימנותו.
- כך, בעוד שהגרסה המקורית שפורטה בכתב התביעה שנתמך בתצהירו של התובע הייתה שהנתבעת הציגה מצג כוזב בגין היריון על מנת ללכוד את התובע, הרי שבתצהיר עדותו הראשית (וכן בעדותו בפני לרבות בדיון מיום 18.05.2025) נטען שהנתבעת איימה על התובע שבאם לא יענה לדרישותיה היא תנתק עמו את הקשר ותפיל את הוולד שנשאה ברחמה. בחקירתו התובע הוסיף שגם במהלך ההפסקה שהתקיימה בדיון אישור ההסכם מיום 04.06.2024 כמפורט לעיל, הנתבעת איימה עליו, והוא חשש מפניה ובחר שלא להביא דברים אלה בפני בית המשפט.
40. אלא, שהתובע עצמו טען, הן בכתב התביעה והן בתצהירו, שיחסייהם של הצדדים התאפיינו בחוסר יציבות והיו רצופים פרידות חוזרות ונשנות במהלכן, עפ"י טענתו, הנתבעת ניהלה קשרים עם גברים אחרים. מהודעת ווטסאפ שהתובע שלח לנתבעת בתחילת חודש מאי 2024 או בסמוך לכך (ראו נספח 9 בעמ' 26 לתצהיר עדותו הראשית של התובע), עולה שעוד בטרם חתימת ההסכם התובע הטיח בנתבעת שהיא מנהלת קשר עם גבר אחר, ומהראיות שצורפו ע"י כ"א הצדדים במסגרת החסנים קשיחים עולה שיחסי הצדדים היו רוויים קללות והשמצות, ולא התנהלו על מי מנוחות הן לפני חתימת ההסכם והן לאחר מכן.
- גם בחקירתו הנגדית חזר התובע על טענות אלה בדבר קשריה הנטענים של הנתבעת עם גברים אחרים, וכלהן:
- ת: תשמע, אני, לענות לך בזמנים מדויקים? אני לא יכול לענות לך,
ואני יודע שהיה פער משמעותי של פרידה שבזמן הזה גם הייתה
עם גבר אחר, בסדר? ידוע לי.
ש: הייתה עם אתה גבר אחר?
ת: כן.
ש: בא לבית המשפט.
ת: לא יודע עם גבר אחר או עם כמה, כשכבוד השופט יודע מזה
דיברנו על זה. " (עמ' 49 שורות 6-1).
- על אף האמור, לא עלה בידי התובע להבהיר מדוע, נוכח טיב מערכת יחסיו עם הנתבעת וקשריה הנטענים עם גברים אחרים, הוא בכל זאת היה משוכנע שההיריון הנטען הינו דווקא תוצאה של מערכת היחסים בין הצדדים, ומדוע נוכח טענותיו בדבר קשריה של הנתבעת עם גברים אחרים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 וטיב יחסים הארעיים של הצדדים לשיטתו, הוא לא סבר שדבר ההיריון אינו נוגע אליו דווקא.
2 (וראו לעניין זה חקירת התובע בעמ' 39 לפרוטוקול מיום 12.02.2026 בשורות 28-32, וכן עמ' 44
3 שורה 39 ותשובת התובע בעמ' 45 שורה 1, עמ' 50 שורות 29-22). כל שהעיד התובע לעניין זה היה
4 כי הוא חשש מהנתבעת ועל כן לא ביקש לחקור בעניין.
5 אין בידי לקבל הסבר קלוש זה. מצאתי שתשובתו של התובע הייתה עמומה ומתחמקת, והיא
6 אינה מתיישבת עם טענותיו בדבר קשריה של הנתבעת עם גברים אחרים וטיב יחסיהם של
7 הצדדים. ההפך הוא הנכון: סביר יותר כי ככל שהתובע אכן חשש שהנתבעת מנהלת קשרים עם
8 גברים אחרים במקביל, כפי שהעיד וכתב לה שהודעות שצורפו על ידו, ולאחר שנכח שהנתבעת
9 הוציאה ממנו כספים ורכוש במרמה כנטען על ידו, וזאת עוד בטרם חתימת ההסכם, הוא יתייחס
10 בזהירות הראויה לטענותיה בדבר היריון ואחריותו לכך. בכל מקרה, אותו "חשש" נטען
11 מהנתבעת, לא מנע מהתובע לשלוח לה את ההודעה הנ"ל בראשית חודש מאי 2024 (ההודעה
12 צורפה כנספח 9 לתצהיר התובע), בגדרה הטיח בה האשמות קשות בדבר ניהול קשר עם גבר
13 אחר- הודעה ממנה עולה שהתובע לא חשש מהנתבעת אלא ההפך הגמור מכך.
- 14 41. גרסתו של התובע אינה עולה בקנה אחד גם עם טענות אחרות שהעלה לפיהן, עוד בטרם החתימה
15 על ההסכם וחידוש יחסי הצדדים, הוא לא נתן כל אמון בנתבעת וזאת לאחר שנכווה מיחסה
16 הגרוע כלפיו, ולאחר שהתברר לו שהנתבעת ניצלה אותו כלכלית והוציאה ממנו בכחש רכוש
17 וסכומי כסף משמעותיים ביותר וכן רכב (וראו לעניין זה האמור בסעיפים 6-9 לתצהיר התובע,
18 וכן עמ' 44-42 וכן עמ' 44-45 לפרוטוקול). בניגוד לגרסתו המקורית לפיה דרישתה של הנתבעת
19 לקבל ממנו כספים הועלתה רק לאחר חידוש יחסיהם (סע' 4 לכתב התביעה), בחקירתו הנגדית
20 התובע הודה בהעברת מאות אלפי שקלים לנתבעת בתקופה של 5 שנים ולא רק בסמוך לחתימת
21 ההסכם (עמ' 35, שורות 23-35, וכן עמ' 45 שורות 38-11)
22 במהלך חקירתו התובע לא הכחיש מחד שהוא אכן לא נתן כל אמון בנתבעת כפי שהוצג בפניו, אך
23 מאידך לא עלה בידו לספק הסבר ראוי כיצד נוכח האמור הוא לא פקפק בטענות הנתבעת בדבר
24 ההיריון, וקיבל את דבריה בעניין זה כפשוטם מבלי להרהר אחריהם, וכלהלן:
25
26 " ש: מה זאת אומרת אתה לא מבין?
27 ת: לא מבין? היא אמרה לי, היא אמרה לי יש הריון תקשיב,
28 ש: אתה לא נותן אמון בחצי מילה שהיא אומרת היא מאיימת כופה,
29 בוגדת, אז היא אומרת לך אתה עומד כמו דום ומצדיע על מה
30 שהיא אומרת לך?
31 ת: שזה קשור להריון כן." (עמ' 44 שורות 38-34)

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 מצאתי כי תשובה זו אינה מתיישבת עם טענות התובע בדבר קשריה של הנתבעת עם גברים
2 אחרים כמפורט לעיל וכן עם טענותיו בדבר מערכת היחסים העכורה ששררה בין הצדדים, ואין
3 בה כדי להסביר מדוע התובע לא ביקש לברר לעומקן את טענות הנתבעת בדבר ההיריון.
- 4 42. זאת ועוד; לטענת התובע בעת היכרותם של הצדדים הוא היה גרוש ואב לשתי בנות בגירות,
5 ויחסיהם של הצדדים היו ארעיים ובלתי יציבים והם כלל לא חיו יחדיו כבני זוג ולא ניהלו משק
6 בית משותף. נוכח טענות אלה, גם אם אכן הנתבעת הציגה בפניו שהיא הרה ואיימה לבצע הפלה,
7 לא הוחוור מדוע התובע ראה באמירות אלה של הנתבעת איום כלשהו- קל וחומר כזה אשר יש
8 בו לגרום לכך שהוא יחתום על ההסכם "דרקוני" כטענתו, ובניגוד לרצונו.
- 9 בתצהירו עדותו הראשית של התובע פורט שהתובע הביע רצון גדול בילד נוסף והוא חשש לאבד
10 אותו (ראו האמור בסעי' 17 לתצהירו). ברם, גם טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענותיו בדבר
11 טיב מערכת יחסיהם העכורה של הצדדים, והיא הופרכה במהלך חקירתו הנגדית של התובע, **עת**
12 **התובע העיד שהתנגדותו לביצוע הפלה לא נעשתה מחמת רצונו בילד משותף עם הנתבעת, אלא**
13 **נוכח התנגדותו הכללית והעקרונית לביצוע הפלות, וכהאי לי שנא:**
- 14 "ש: זאת אומרת מה שאתה אומר פה שזה בלתי נסבל להמשיך להיות
15 איתה, שהלכת לעו"ד --- כבר אתה ידעת שאתה חי עם מישהו
16 שמאיימת, יש לה גברים אחרים, סוחטת ממך כספים, אתה
17 במצוקה נפשית, אתה במצוקה כלכלית, ואתה בא וחותם על
18 ההסכם אצל ---.
- 19 ת: כי היה את הנושא הזה של ההיריון, שההיריון עמד אצלי באיך
20 אומרים? במצב תליתי כזה, איך אני אסביר לך, אני לא יודע איך
21 להסביר לך את זה אתה לא תבין אותי כי אתה אולי, לא
22 מסורתי, כמוני אני לא יודע מה הסיפור שלך? אני בן-אדם
23 שמאמין שלא עושים הפלות." (עמ' 44 שורות 22-15)
24 (ההדגשה שלי- ר.ב.)
- 25 43. זאת ועוד; התובע בחר שלא לצרף את ההתכתבויות הכוללות בין הצדדים בתקופה הרלוונטית,
26 אלא בחר לצרף הודעות נבחרות בלבד (שמרביתן אינן מתוארכות), אשר אין בהן די.
27 מההודעות החלקיות שצורפו ע"י התובע, לא עולה שבשלב כלשהו הנתבעת דרשה שהתובע יחתום
28 על ההסכם כתנאי להמשך יחסיהם ואי ביצוע הפלה על ידה, וכן לא צורפו כל הודעות מהן יעלה
29 שהתובע אכן התנגד לביצוע הפלה ו/או נתן הסכמתו לחתימת ההסכם נוכח האמור.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 דין הוא שיש להעמיד בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע
2 מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה
3 הראייה, היתה פועלת נגדו. עוד נקבע כי ככל שהראייה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט
4 להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה (וראו לעניין
5 ע"א 548/78 שרון נ' לוי פד"י לה (1) 736, רע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר בע"מ
6 פ"ד מד (4) 595, ע"א 2273/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג
7 ואח' פ"ד מז (2) 606, ע"א 9656/05 שורץ נ' רמנוף (27.07.08), וכן ע"א 465/88 הבנק למימון
8 ולסחר בע"מ נ' מתתיהו פ"ד מה (4) 651).
- 9 בנסיבות מקרה זנו, סבורני כי אי צירוף כלל ההודעות שהוחלפו בין הצדדים בתקופה
10 הרלוונטית ועד סמוך לפני החתימה על ההסכם, הודעות הקיימות והזמינות בידי התובע כעולה
11 ממקבץ החלקי של ההודעות שצורפו על ידו (מוציגים ת/3, ת/5, ת/6, ת/7, ת/8 לתצהירו), עומד
12 לחובתו ומחזק דווקא את טענת הנתבעת.
- 13 44. לכך יש להוסיף כי בין מועד חתימת ההסכם (16.05.2024) ועד למועד אישורו בפועל (04.06.2024)
14 חלפו כ-3 שבועות. בפרק זמן זה, ככל שהתובע חש מאוים ו/או חש מהנתבעת, היה מצופה שהוא
15 יפעל בהתאם- ברם בפועל לא כך היה. לא זו אף זו; בהליך ההוכחות התברר שהתובע הוא שהגיש
16 בקשות שונות בכתב ידו לבית המשפט בתיק אישור ההסכם, לרבות הבקשה לקביעת מועד דיון
17 בו פורט שהנתבעת בהיריון מהתובע (בקשה מס' 4 מיום 23.05.2024) וכן בקשה בעניין קבלת
18 החזר אגרה (בקשה מס' 3 מאותו מועד)- ראו עמ' 83 לפרטיכל מיום 12.02.2026).
- 19 45. חיזוק נוסף למסקנה זו מצאתי בגרסתה ועדותה של הנתבעת בפני. הנתבעת העידה שלא היה כל
20 קשר בין עניין ההיריון ובין החתימה על ההסכם (עמ' 54 שורות 10-11 וכן 24-28), כן העידה
21 שהיא לא ידעה בוודאות שהיא הרה במועד אישור ההסכם קל וחומר חתימתו (שם, בשורות 21-
22 23, וכן עמ' 63 שורות 1-16), וכן העידה שהיא דווקא הייתה מעוניינת בהיריון (עמ' 74 שורה 21)
23 נוכח גילה המתקדם ואירוע סיום היריון טראומטי שאירע בעברה (עמ' 61 שורות 26-30),
24 והדגישה שמבחינתה עניין ביצוע הפלה כלל לא עמד על הפרק.
25 בכלל נסיבות העניין מצאתי להעדיף את גרסתה של הנתבעת בעניין ההיריון ונסיבות החתימה
26 על ההסכם על פני גרסתו הנוגדת של התובע.
- 27 46. התובע ביקש להסתמך בסיכומיו בהקשר זה גם על עדותו של עורך הדין שזומן לעדות כעד
28 מטעמו. בכלל נסיבות העניין ונוכח התרשמותי מעדותו של עורך הדין בפני, וניסיונו להרחיק את
29 עצמו מעניינם של הצדדים ומאחריותו להסכם שנערך על ידו וייצוגו את הצדדים בקשר אליו, לא
30 מצאתי להעניק משקל משמעותי לעדותו של עורך הדין, וזאת ממכלול הנימוקים הבאים:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 עדותו של עורך הדין בעניין ההיריון לא הייתה חד משמעית והוא לא זכר מה בדיוק
2 אמר לו התובע בעניין זה, באילו נסיבות הדברים נאמרו, ובאם הוזכר דבר קיומו של
3 ההיריון ו/או רצון בביצוע הפלה, ובכל מקרה עדותו בעניין זה הינה עדות מפי
4 השמועה על כל הנובע והמשתמע מכך, שעה שעורך הדין העיד על דברים אשר על פי
5 הנטען נאמרו לו ע"י התובע ביחס לדבריה של הנתבעת.
- 6 עורך הדין הודה במהלך חקירתו הנגדית שהוא ייצג את שני הצדדים (בניגוד לגרסתו
7 המקורית) וזאת לאחר שהושמעה באוזניו הקלטה בעניין זה אשר "רעננה את זכרונו"
8 (עמ' 21-22). תמוה בעיני שפרט כה מהותי בגין זהות הגורם שיוצג על ידי עורך הדין
9 "פרח מזיכרונו", ברם אמרת אגב של התובע בעניין היריון דווקא היא שנחרטה
10 בזיכרונו.
11 זאת ועוד; ככל שהתובע אכן נראה לעורך הדין לחוץ במעמד אישור ההסכם ובנוסף
12 הוא גם העלה בפניו את עניין ההיריון וביצוע הפלה, מצופה היה שעורך הדין, מכח
13 חובת הנאמנות שהוא חב כלפי שני הצדדים כמייצגם, יישלח אותם לדרכם מבלי
14 שההסכם ייחתם- ברם בפועל לא כך היה, וגם בכך יש כדי לחזק המסקנה שעורך
15 הדין לא ראה בזמן אמת מניעה כלשהי בחתימת ההסכם ע"י הצדדים.
16 בהמשך חקירתו, עורך הדין העיד שהוא היה אמור לייצג את הצדדים גם בהליך
17 אישור ההסכם בבית המשפט, ובסופו של דבר העניין לא הסתייע מטעמים שאינם
18 קשורים לעניין ההיריון ו/או ההפלה הנטענים (עמ' 12 שורות 19-20)- וגם בכך יש
19 כדי לחזק את מסקנתי.
- 20 עורך הדין לא זכר פרטים רבים לגבי פגישתו עם הצדדים, והודה בחקירתו הנגדית
21 שהוא לא ערך פרוטוקול של שיחותיו עמם. גם נוכח טענות אלה, והיעדר זיכרון בדבר
22 פרטים מהותיים הנוגעים להסכם, יכולתו לשחזר דווקא את דבריו של התובע בעניין
23 ההיריון הינה תמוהה-וד"ל.
- 24 עורך הדין העיד שהוא סבר שההסכם יהא בעל תוקף מחייב רק לאחר אישורו ע"י
25 בית המשפט (עמ' 22, שורות 20-36), אלא שדברים אלה מנוגדים ניגוד חזיתי לתוכן
26 ההסכם שנערך על ידו! ויודגש; ב"הואיל" החמישי לפרק המבוא להסכם צוין
27 מפורשות ההפך הגמור מכך, וכלהלך:
- 28 "הצדדים מסכימים כי להסכם זה תוקף מלא ומחייב מרגע
29 חתימתו, כי על פי דין יכול הסכם זה לקבל את אישורו של בית
30 המשפט לענייני משפחה ו/או בית הדין הרבני והן מאשרים כי
31 הם חפצים בכך, ומצהירים בזאת כי להסכם זה יהיה תוקף מלא

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 ומחייב מעת חתימתו, בין אם יבוא עליו אישור בית המשפט
2 ו/או בית הדין הרבני בין אם לאו."
- 3 לא מצאתי שעלה בידי עורך הדין ליישב סתירה מהותית זו בחקירתו. עורך הדין טען
4 בהמשך שמדובר בהוראות חוק קוגנטיות (עמ' 23 שורות 13-8) - ברם גם טענה זו אינה
5 יכולה לעמוד נוכח העובדה שהצדדים כלל אינם נשואים זל"ז וממילא הוראות חוק
6 יחסי ממון בין בני זוג, תשלי"ג-1973, אינן חלות עליהם.
- 7 חמישית: במספר עניינים מהותיים, עדותו של עורך הדין עמדה בניגוד לעדותם של הצדדים
8 לרבות עדות התובע עצמו! בין היתר עורך הדין העיד שפניית הצדדים אליו נעשתה
9 ע"י הנתבעת וההתקשרות עמו נעשתה על ידה (עמ' 6 שורות 27-24). ברם, בניגוד
10 לדברים אלה, התובע העיד בחקירתו הנגדית שהוא יצר קשר לבקשת הנתבעת עם
11 עורך הדין וקבע עמו את הפגישה (עמ' 27, שורות 11-3), וטענות דומות עלו גם
12 מעדותה של הנתבעת. זאת ועוד; עדותו של עורך הדין הפריכה גם את גרסתה של
13 התובע בסוגיית הייצוג, שעה שבניגוד לטענת התובע לפיה עורך הדין ייצג את
14 הנתבעת בלבד והוא עצמו לא היה מיוצג, הרי שעורך הדין הודה בחקירתו שהוא ייצג
15 את שני הצדדים כאמור.
- 16 47. גם בעדותו של העד הנוסף שהובא מטעם התובע לא היה כדי לסייע לו בהוכחת איזה מטענותיו.
- 17 48. נוכח כל שפורט לעיל, לא מצאתי שעלה בידי התובע להוכיח שהנתבעת הטעתה אותו. בנסיבות
18 אלה טענת ההטעיה והתרמית נדחית בזאת.
- 19 הטענה בדבר טעות
- 20 49. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) תשלי"ג 1973 קובע לאמור:
- 21 "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה, שהטעהו
22 הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה
23 "הטעיה" לרבות עובדות אשר לפי דין, לפי הנוהג או לפי
24 הנסיבות, היה על הצד שכנגד לגלותן"
- 25 50. נוכח קביעתי לעיל לפיה לא הייתה כל הטעיה מצידה של הנתבעת, ממילא מתייתר הצורך
26 להמשיך לברר את הטענות הנוגעות לטעות, שעה שהטעיה הינה אחד מיסודותיה של עילה זו.
- 27 51. בנסיבות אלה גם הטענה בדבר טעות נדחית בזאת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

עילת העושק

52. סעיף 18 לחוק החוזים (חלק כללי) קובע:

"מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו
את מצוקת המתקשר, חולשתו השכלית או הגופנית או חוסר
נסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל,
רשאי לבטל את החוזה".

53. בבסיסה של עילת העושק קיימים שלושה יסודות מצטברים כמפורט להלן, השלובים כ"כלים
שלובים", אשר בהתקיימם רשאי צד לחוזה לבטלו:

א. מצבו הירוד של הנעשק - דהיינו: מצוקתו, חולשה שכלית או גופנית או חוסר נסיונו במועד
כריתת החוזה.

ב. התנהגות העושק - ההתקשרות בחוזה נעשתה נוכח ניצול מצבו של הנעשק ע"י העושק.

ג. היותו של ההסכם בלתי סביר וחורג מן המקובל.

(ראו: ע"א 4839/92 יוסף גנז נ' מרדכי כץ, מח(4) 749 (1994); ע"א 403/80 חי סאסי נ' נעימה
קיקאון, לו(1) 762 (1981)).

בין שלושת היסודות הנ"ל קיימת תלות הדדית באופן שככל שקיומו של אחד היסודות יוכח
בעוצמה רבה יותר, כך יקטן הצורך בהוכחת שני היסודות הנותרים (ראו ע"א 3156/98 יצחק בן
ישי נ' אלכס ויינגרטן, נה(1) 939 (1999)).

כן נדרש להוכיח גם קיומו של קשר סיבתי בין הניצול של העשוק ע"י העושק, לבין ההתקשרות
בהסכם ביניהם. דהיינו: יש להוכיח שההתקשרות בהסכם לא הייתה מתרחשת אלמלא ניצול
המצוקה, החולשה או חוסר הניסיון של העשוק בידי העושק.

לעניין היסוד הראשון בדבר מצבו של הנעשק - כפי שנקבע בפסיקה, על מבקש ביטול ההסכם
להוכיח שמצבו הנפשי היה קשה באופן אשר פגע בשיקול דעתו פגיעה של ממש, תוך שהובהר
שאינו מדובר בקושי ארעי או חולף אלא בקושי כבד משקל אשר הסיט את שיקול דעתו מהנתיב
הנכון (ראו: ע"א 9207/04 יוסף כמיסה נ' דן גרטלר (נבו) 14.8.2008).

היסוד השני - עניינו התנהגות העושק והאופן בו ניצל את חולשתו של הנעשק על מנת להביאו
לחתום על ההסכם שנכרת ביניהם (ראו: ע"א 3933/09 עבדאלמנאן יאסין אחמד נ' מינהל
מקרקעי ישראל (נבו) 5.9.2012).

היסוד השלישי - תנאי ההסכם גרועים במידה בלתי סבירה מהמקובל. תנאי ההסכם נבחנים
באופן אובייקטיבי, על פי אמות מידה חיצוניות, ביחס להסכמים דומים ובהתאם לשיקולים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

1 מסחריים ושיקולי צדק (ראו: ע"א 11/84 אשר רבינוביץ נ' שלב - הקואופרטיב המאוחד להובלה
2 בע"מ, מ(4) 533 (1986); ע"א 5490/92 רחל פגס נ' ישראל פגס (נבו 29.12.1994), וכן פרופ'
3 גבריאלה שלו "דיני חוזים – החלק הכללי", לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי,
4 תשס"ה – 2005, עמ' 347-350).

5 נטל ההוכחה בעניין העושק מוטל על הטוען לקיומו של עושק בעניינו (ראו: ע"א 403/80 סאסי נ'
6 קיקאון, פ"ד ל"ז(1) 767; ע"א 1912/93 שחם נ' מנס, פ"ד נ"ב(1) 119; וכן בספרם של פרופ' דניאל
7 פרידמן ונילי כהן "חוזים" כרך ב' (תשנ"ז) בעמ' 976).

8 להלן אסקור את התשתית הראייתית שהובאה בפני ואבחן באם התקיימו במקרה דנן יסודות
9 עילת העושק.

10 יסוד ראשון- מצבו של העשוק

11 כפי שפורט לעיל, לצורך גיבוש עילת העושק על מצוקתו של העשוק להיות כבדת משקל, ממשית
12 ומשמעותית, ולא כל קושי ארעי/חולף יוצר מצוקה. על בית המשפט לקבוע את כובד משקלו של
13 כל אחד מן הרכיבים הנזכרים בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו השונות ובשים לב לאופייה
14 טיבה ומאפייניה של העסקה הנדונה. בספרות הובעה עמדה לפיה במקרים קיצוניים של חוסר
15 הגינות בתנאי החוזה, יש לפרש את המושגים 'מצוקה' ו'חוסר ניסיון' בצורה ליברלית ולכלול
16 בהם גם תמימות, חוסר הבנה, חוסר התמצאות (דניאל פרידמן ונילי כהן חוזים כרך א' (1991),
17 בעמ' 983).

18 54. לאחר בחינת התשתית הראייתית שהונחה בפני, לרבות עדויות הצדדים ועדיהם וכלל הראיות
19 שהובאו מטעמם, לא מצאתי שעלה בידי התובע להוכיח את מצוקתו ואת מצבו הנפשי והפיזי
20 הנתען, וכן לא מצאתי שעלה בידי התובע להוכיח שהוא אכן נקלע למצוקה קשה כבדת משקל
21 ו/או לקה בתמימות ו/או בחוסר הבנה ו/או בחוסר התמצאות ו/או בחוסר ניסיון.

22 55. דין הוא שהוכחת מצבו הירוד של העשוק תיעשה, בין היתר, באמצעות חוות דעת או תעודה
23 רפואית שערוכה כדין, אשר תפרט ותוכיח שהעשוק לא היה כשיר להתקשר בהסכם בעת כריתתו
24 ואישורו, אם בשל מצוקה נפשית או קוגניטיבית, או פגם פיזי נטען אחר.

25 56. במקרה דנן, טענותיו של התובע בדבר מצבו הנפשי והפיזי הנתענים לא הוכחו ולא הונחה בפני
26 חוות דעת רפואית ו/או תעודה רפואית כלשהי. התובע לא עתר למינויו של מומחה רפואי מטעם
27 בית המשפט כמתחייב מהוראות תקנה 25 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין),
28 תשפ"א-2020, ולא הונחה בפני חוות דעת רפואית בעניין מצבו הנתען של התובע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 המסמכים החלקיים שצורפו על ידי התובע לכתב התביעה ולתצהירו אינם מספקים ואין בהם
2 כדי לעמוד בנטל המוטל עליו בדבר הוכחת מצבו הנטען, והוכחה שאכן מדובר במצוקה כבדת
3 משקל ממשית ומשמעותית כמפורט לעיל.
- 4 מוצגת/1 לתצהירו- סיכום ביקור רפואי מיום 05.06.2025 : המדובר במסמך שנערך למעלה משנה
5 לאחר חתימת ההסכם אשר אין בו כל התייחסות למצבו הנפשי של התובע, אלא ללקות ראייה
6 בלבד המלווה את התובע מזה שנים.
- 7 מוצגת/4- סיכום מידע רפואי מיום 09.06.2025 : גם מסמך זה נערך למעלה משנה לאחר חתימת
8 ההסכם, ואין בו די לצורך הוכחת טענות התובע בדבר מצבו הנפשי והפיזי בעת החתימה על
9 ההסכם, והוכחת התנאי הנדרש לפיו מדובר במצוקה נפשית ממשית וכבדת משקל.
- 10 נספח 1 לכתב התביעה- אישור רפואי מיום 26.05.2024 : כעולה מהמסמך שצורף המדובר בביקור
11 טלפוני ללא שהתובע נבדק פיזית ע"י רופא. גם מסמך זה אינו מספק לצורך הוכחת הטענה לפיה
12 מדובר במצוקה כבדת משקל ממשית ומשמעותית, ולא צורפה ולו ראשית ראייה ממנה יעלה
13 שהתובע קיבל/המשיך בטיפול נפשי, פנה להמשך מעקב ובדיקות וכיו"ב. מעדויות הצדדים עלה
14 שהתובע כלל לא נטל את התרופה שנרשמה עבורה (אשר לכשעצמה מעלה ספק באם יש בה
15 לתמוך בטענותיו), וגם מכך עולה שאין מדובר במצוקה כבדה ומשמעותית כנדרש.
- 16 57. התובע הינו כבן 50 כיום, גרוש ואב לשתי בנות בגירות. בחקירתו הודה התובע שבעת גירושו
17 הוא חתם על הסכם גירושין אל מול גרושתו (עמ' 28 שורות 12-5), כך שחתימתו על ההסכם נשוא
18 ההליך שבפני לא הייתה בגדר חידוש ובגדר מאורע אליו נחשף אליו לראשונה, ומצבו של התובע
19 לא מנע ממנו בעבר חתימה על הסכם גירושין.
20 זאת ועוד ; במהלך הליך ההוכחות עלה כי בגדריטיק אישור ההסכם (תה"ס 24-05-46995) התובע
21 הגיש בעצמו בקשות שונות לבית המשפט לרבות בקשה לפטור מאגרה ובקשה לקביעת דיון.
22 נוכח האמור, ולאחר התרשמותי מהתובע ועדותו בפני, לרבות בדיון אישור ההסכם מיום
23 04.06.2024, לא שוכנעתי שהתובע לקה בתמימות ו/או בחוסר הבנה ו/או בחוסר התמצאות ו/או
24 בחוסר ניסיון- וזאת בין היתר גם בהשוואה לנתבעת אשר לא מצאתי כי בנסיבות הקיימות נהנתה
25 מיתרון כלשהו על התובע ביחס לעניינים אלו או איזה מהם.
- 26 58. לא זו אף זו ; טענות התובע מנוגדות להצהרותיו במעמד אישור ההסכם בדיון שהתקיים בפני
27 ביום 04.06.2024. בהתאם לפרוטוקול הדיון הנ"ל, בעת אישור ההסכם התובע ציין בפני כלהלך :
28 " ההסכם ברור לי ואני חתמתי עליו בהסכמה מלאה ותוך הבנת משמעותו ותוצאותיו-
29 וזאת לאחר קיומה של הפסקה שנערכה ביוזמת בית המשפט בכדי שהצדדים יוכלו לשקול באם
30 הצדדים עומדים על בקשתם לאישור ההסכם. לאחר חידוש הדיון, בתום ההפסקה כנ"ל, הצהירו
31 שני הצדדים : " שמענו שוב את עיקרי ההסכם שהוקרא לנו כעת בבית המשפט ואנו מצהירים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

1 כי חתמנו על ההסכם מרצון והסכמה חופשית ואני מבינים את תוכנו, את מהותו ואת
2 התוצאות הנובעות ממנו. אנחנו מבקשים מבית המשפט לאשר את ההסכם על פי כל דין.
3 כמו כן אנו מבקשים ליתן לו תוקף של פסק דין. "ובהמשך בית המשפט ציין לפרטיכל: "מסביר
4 בית המשפט לצדדים, בשפה פשוטה וברורה, את משמעות ההסכם.
5 בית המשפט שואל את המבקשים אם מבינים הם את משמעות ההסכם ואת תוצאותיו ואם
6 עשו אותו בהסכמה חופשית" (פרוטוקול הדיון מיום 04.06.2024, בעמ' 2, שורה 13; שורות-18
7 21; שורות 24-27, בהתאמה לסדר הציטוטים שהובאו לעיל).
8 רק לאחר דברים אלה ההסכם אושר ע"י בית המשפט וניתן לו תוקף של פסק דין.
9 טענותיו של התובע עומדות בניגוד מובהק וחזיתי להצהרותיו במעמד אישור ההסכם.

10 אין בידי לקבל את הטענה לפיה התובע נמנע מלהביא בפני בית המשפט במעמד אישור ההסכם
11 פרטים מהותיים נוכח איומים שהנתבעת השמיעה באוזניו לרבות במהלך ההפסקה כנ"ל, וטענות
12 אלה מנוגדות כאמור ניגוד חזיתי להצהרות התובע בפני במהלך הדיון כנ"ל.
13 מטענות התובע עולה שאיומים מסוג זה הושמעו באוזניו כביכול גם במעמד החתימה על ההסכם
14 בפני עורך הדין (ראו עדות התובע בפרטיכל הדיון מיום 18.05.2025 בעמ' 6 שורה 4), ולטענתו על
15 אף האיומים הנטענים כנ"ל, הוא העלה בפני עורך הדין את עניין ההיריון והחשש מביצוע הפלה-
16 דהיינו: מטענות התובע עולה כי חרף "איומיה" הנטענים של הנתבעת, הוא בחר להביא בפני עורך
17 הדין את עניין ההיריון והחשש מביצוע הפלה. ככל שכך אכן היה, אזי לא ברור מדוע אותו חשש
18 נטען חל אך ביחס למעמד אישור ההסכם בבית המשפט ולא ביחס למעמד חתימתו, וכיצד במעמד
19 אישור ההסכם לא רק שהתובע לא ראה להביא את הדברים בפני בית המשפט, אלא שהוא אף
20 הצהיר בפני בית המשפט הצהרות הפוכות מכך!
21 יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת בן פורת ברע"א 359/85 קוק נ' קוק פ"ד ל"ט(3)421,
22 שהובאו לעיל, לפיהם ספק באם לאחר קבלת אישור להסכם שנכרת בין בני זוג מבלי שהוגש
23 ערעור על הליך אישורו, יוכל אחד מבני הזוג להעלות טענה לפיה הוא כרת את ההסכם שלא
24 מרצונו הטוב והחופשי, בניגוד להצהרתו במעמד אישור ההסכם.

25 59. **משהתובע לא הוכיח כי הוא אכן היה נתון במצב נפשי או פיזי ירוד בעת חתימת ההסכם – אני**
26 **דוחה טענה זו.**

27 יסוד שני- התנהגות העושק

28 60. מצאתי שגם העובדות שיש בהן לבסס יסוד שני זה לא הוכחו.
29 התובע לא פירט ולא הוכיח את התנהגותה של הנתבעת ואת האופן בו היא ניצלה עפ"י הנתען את
30 חולשתו על מנת להביאו לחתום על ההסכם. זאת ועוד; כעולה מטענות התובע, פרק זמן
31 משמעותי טרם החתימה על ההסכם הוא העביר לנתבעת סכומי כסף משמעותיים (מאות אלפי
32 שקלים עפ"י עדותו) וכן רכש עבורה רכב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

61. כן לא מצאתי שעלה בידי התובע להוכיח קיומו של קשר סיבתי בין מצבו הנטען, לבין חתימתו על ההסכם.

יסוד השלישי – תנאיו הגרועים של ההסכם

62. הוכחת היות תנאי ההסכם גרועים מן המקובל אינה נדרשת בהיבט הראייתי בלבד, אלא כנסיבה נדרשת לצד דרישת הפגם ברצון, וכפי שפורט לעיל, רכיבי עילת העושק הינם שלובים זה בזה עד כדי "תלות הדדית המתבטאת בכך שכל שמתקיים אחד היסודות באופן מובהק יותר כן תטה הכף לכיוון המסקנה שמתקיימים היסודות האחרים" (ראו דברי כב' השופטת ברלינר בע"א 2041/05 מחקשווילי נ' מיכקשווילי [פורסם בנבו]).

בתי המשפט בחנו ביתר שאת את היסוד של הפגם ברצון בעילת העושק, במקרים בהם לא נראו תנאי ההסכם בין הצדדים כבלתי סבירים בצורה בולטת, במיוחד במקרים בהם תנאי ההסכם הינם תוצאה אפשרית של פשרות וויתורים הדדיים בין בני זוג, שתנאיו נראים אומנם על פניהם כגרועים מבחינה אובייקטיבית, אך אלה מושפעים משאר ההסכמות והוויתורים שבין הצדדים להסכם (ראו לעניין זה: בג"ץ 2609/05 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים [פורסם בנבו], 31.5.2011).

63. עפ"י המפורט בהסכם עצמו, לרבות בפרק "כוונת הצדדים ורוח ההסכם", טעמיו של התובע לשתף את הנתבעת בזכויותיו בדירה, נובעים ככל הנראה מהיבט רחב יותר הכרוך אחר מישור יחסיהם הזוגיים. גם אם אכן הנתבעת הודיעה טרם החתימה על ההסכם על רצונה בסיום יחסיהם של הצדדים ואו הפסקת היריון, והתובע ביקש להניא אותה מכך (ועניין זה לא הוכח כאמור), אזי אין הדבר נחשב כפגם ברצון אשר בהכרח יש בו להביא לביטול ההסכם. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט שנלר בעמ"ש (ת"א) 1015/08 פלוני נ' פלונית (26.05.13) (פורסם במאגר "נבו"), וכהאי לישנא:

"... לא כל הסכמה של אחד מבני הזוג, בעניין רכושי זה או אחר, הנובעת מתוך רצון לשלום בית, או שבן הזוג לא יעזבנו תחשב כפגם ברצון אשר יכול להביא לבטלות אותה הסכמה, מעילה זאת או אחרת, לרבות עילת העושק. כאמור, דווקא מעת שמדובר בחוזים שונים כחוזים "מסחריים כלכליים" אלא מושפעים מיחסים המשפחתיים, לא על נקלה יקבע ע"י בית המשפט, כי תנאי זה או אחר גרוע במידה בלתי סבירה מהמקובל, בעת שקשה לעיתים לקבוע מהו המקובל. כך גם בשאלת אותה מצוקה ממשית אשר בגינה אכן ויכול ונפל פגם בכושר השיפוט של המתקשר..."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

1 64. התובע עצמו הסביר, לשאלות בית המשפט, את מניעיו לחתימת ההסכם ותוכנו במעמד אישור
2 ההסכם בדיון שהתקיים בפני ביום 04.06.2024 בתה"ס 46995-05-24, כלהלן:

3 " אני בטוח בה אני מאמין שברגע שגבר יש לו אפשרות גם אישה
4 צריכה להיות בשותפות, זהו, והברכה צריכה לבוא מהאישה
5 לא מהגבר.

6 אני מבין שבמקרה שנפרד היא תהא זכאית למחצית הדירה כפי
7 שקבוע בסעיף 3 להסכם ואני עושה את זה בלב שלם."
8 (שם, בעמ' 1 שורות 12-15)

9 ובהמשך:

10 " אני יותר ממאמין שהיא תהיה איתי לאורך כל הדרך ואני מבין
11 שיש לה זכות להחליט שהיא לא איתי יותר ומגיעות לה כל
12 הזכויות מכוח ההסכם." (שם בעמ' 2 שורות 14-15)

13 65. נוכח האמור, ובשים לב כי כפי שנקבע לעיל שני התנאים דלעיל אינם מתקיימים, לא מצאתי
14 שעלה בידי התובע להוכיח גם יסוד זה וממילא אין בו כשלעצמו כדי להועיל לו.

15 66. נוכח כל שפורט ונקבע לעיל – אני דוחה אפוא את טענת העושה.

16 67. לא מצאתי שיש בפסקי הדין אליהם הפנה התובע בסיכומיו כדי להועיל לו, שעה שנסיונות
17 המקרה שבפני, כעולה מהראיות שהוצגו לרבות ע"י התובע בעצמו, שונות לחלוטין מנסיונות
18 אותם המקרים שהובאו בפסיקה אליה הפנה התובע, ולא מצאתי שהוצגו קל וחומר הוכחו
19 טעמים "כבדי משקל" כדרישת הפסיקה, שיהא בהם כדי להביא לביטולו של ההסכם במקרה
20 שבפני.

21 **הטענה בדבר חוסר תום לב**

22 68. משטענות התובע בדבר הטעיה טעות ועושה נדחו כמפורט לעיל, לא מצאתי לקבוע שהנתבעת
23 נהגה בחוסר תום לב ביחס לכריתת ההסכם וביצועו, וממילא טענות אלה גם לא הוכחו.

24 69. בכלל נסיבות בעניין, ונוכח טענות התובע עצמו בדבר טיב יחסיהם של הצדדים עובר לחתימת
25 ההסכם וטענותיו בדבר היקף הכספים שהוא העביר לנתבעת טרם חתימת ההסכם, לא מצאתי
26 שיש בעובדה שהנתבעת תיעדה והקליטה חלק ממעמד החתימה על ההסכם כדי להוכיח את
27 הטענות לפיהן התנהלותה נגועה בחוסר תום לב אשר יש בו להביא לביטול ההסכם- מה גם

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

- 1 שמדובר בראיות שצורפו ע"י הנתבעת ובנסיבות העניין, ובשים לב גם ליתר הראיות שהובאו בפני,
2 מצאתי לקבל את גרסתה גם בהקשר זה.
- 3 70. לכך יש להוסיף כי במעמד אישור ההסכם התובע הצהיר לפרטיכל, לשאלות בית המשפט, כי הוא
4 מבין שישנה אפשרות שהנתבעת תבקש לסיים את יחסיהם של הצדדים, וככל שכך יהיה היא
5 תהיה זכאית לזכויות בדירה מכח ההסכם. זאת ועוד; מטענות התובע עולה כי יחסיהם העכורים
6 של הצדדים התנהלו באופן זה כבר מראשיתם, ואין מדובר במקרה בו הנתבעת העמידה פנים
7 והמתינה עד לאישורו של ההסכם, אלא בהתנהלות שאפיינה את הנתבעת מראשית יחסיהם של
8 הצדדים. כעולה מהראיות שהוצגו בפני, מדובר היה ביחסים הדדיים, וגם יחסו של התובע
9 לנתבעת התגלה לעתים כקשה ועכור.
- 10 71. אשר על כן הנני דוחה גם טענה זו.
- 11 **הטענה בדבר ביטול התחייבות ליתן מתנה מחמת התנהגות מחפירה**
- 12 72. טענה זו הועלתה לראשונה רק בסיכומיו של התובע, ועל פני הדברים המדובר בהרחבת חזית על
13 כל הנובע והמשתמע מכך.
- 14 73. גם אם תאמר שאין מדובר בהרחבת חזית, אזי לא מצאתי לקבל את הטענה גם לגופה וזאת נוכח
15 הצהרותיו של התובע בפרטיכל דיון אישור ההסכם כמפורט לעיל- מהן עולה ברור וצלול שהתובע
16 היה מודע לקיומה של האפשרות שהנתבעת תבקש לסיים את יחסיהם בהקדם, וכן הצהיר שידוע
17 לו שבמקרה כזה הנתבעת תהא זכאית לזכויות בדירתו בהתאם להוראות ההסכם.
- 18 לכך יש להוסיף כי מהראיות שהוצגו בפני עולה שמערכת היחסים ההדדית שהתנהלה בין
19 הצדדים הייתה טעונה ועכורה עוד טרם החתימה על ההסכם, ואין מדובר בעניין שהתחדש אך
20 לאחר חתימתו ואישורו של ההסכם בבית המשפט.
- 21 74. בכל מקרה, ההסכם לא קושר בין התנהגות הנתבעת לבין הענקת מחצית הזכויות בדירה, אלא
22 קובע שבכל מקרה של פירוד בין הצדדים- תהא הסיבה לכך אשר תהא- הנתבעת תקבל מחצית
23 הזכויות בדירה/מחצית שוויה.
- 24 75. אשר על כן גם טענה זו נדחית בזאת.
- 25 **סוף דבר**
- 26 76. נוכח כל האמור לעיל – תביעת התובע לביטול ההסכם נדחית בזאת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 24-09-46134 י' נ' ס'

1 77. נוכח התוצאה אליה הגעתי מצאתי לחייב את התובע בתשלום הוצאות הנתבעת בסך 30,000 ₪.

2 78. בכך מסתיים בירור ההליך.

3 79. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

4 פסק הדין מותר לפרסום במאגרים המשפטיים בהשמטת פרטים מזהים ובכפוף לשינוי עריכה
5 ותוכן.

6
7 ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ו, 13 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.
8

רמי בז'ה, שופט

9

10

11

12

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

